

ATJA REGELT HET WEL
(Nadja schafft alles)

Blijspel in drie bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

uit het Duits vertaald door

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KATJA REGELT HET WEL – NADJA SHAFFT ALLES** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Simon Veenweg - journalist plm. 45
Ursula - zijn ex-vrouw plm. 40
Katja - hun dochter van 19
Frits Wever - vriend van Simon plm. 40
Sabine - vriendin van Simon plm. 30
Karin - vriendin van Simon plm. 30
Manuel - vriend van Katja plm. 20

DECOR:

Een woon-/slaapkamer. Links de badkamer, rechts de algemene opkomst, rechts achter een open opkomst vanuit de keuken. In het midden een zit-/slaapbank. Benodigd meubilair: Een bureau met laden, een commode, een kast, een tafeltje met twee stoelen, een leunstoel en een telefoon.

EERSTE BEDRIJF

Wanneer het doek opgaat is het toneel leeg. Er heerst een verschrikkelijke chaos. Overal liggen kledingstukken. Serviesgoed staat op de grond en ergens staat ook een oude typemachine. Het bed is overhoop gewoeld en de telefoon is onder een hemd verstopt.

SIMON: *(komt uit de keuken, draagt boxershorts)* Caro... *(onderbreekt zichzelf, kijkt naar de deur links)* Nee, volgens mij heet ze niet Carolien... hoe heet ze ook weer? *(trekt onverschillig de schouders op, roept naar links)* Hoe drink jij je koffie, lieverd? Met melk en suiker?

SABINE: *(steekt haar hoofd om de deur links, men ziet haar blote schouders)* Het liefste met spiegeleieren, ham en daarna een dubbele whisky.

SIMON: *(verbaasd)* Lieve hemel, heb ik jou vannacht zo hongerig gemaakt?

SABINE: *(kirrend)* Ja, dat heb je. *(af)*

SIMON: *(slaat zich op de borst, grijnzend)* Ik geloof, dat ik mij een beetje moet inhouden, anders eten die vrouwen mij nog de oren van het hoofd. *(luid)* Ik heb geen eieren, lieverd!

SABINE: *(achter)* Dan alleen ham en een driedubbele whisky!

SIMON: Ik heb ook geen ham!

SABINE: Wat heb je dan wel?

SIMON: Dat weet ik niet, lieverd. Dat moet ik eerst nog bekijken!

SABINE: *(steekt weer haar hoofd om de deur)* Wat eet jij dan altijd?

SIMON: *(haalt zijn schouders op)* De ene keer dit en de andere keer dat... meestal drink ik een pilsje.

SABINE: Bier bij het ontbijt?

SIMON: Jij drinkt whisky, ik drink bier, lieverd.

SABINE: Je hebt dus helemaal niets te eten in huis?

SIMON: Dat weet ik niet, lieverd. Dat moet ik eerst nog bekijken.

SABINE: Waarom doe je dat dan niet?

SIMON: Oké, oké. Laten we eens zien. *(gaat naar zijn bureau, zoekt in de la)*

SABINE: *(achter)* En zeg niet steeds lieverd tegen mij!

SIMON: *(zonder zijn zoektocht te onderbreken)* Wat moet ik dan tegen je zeggen?

SABINE: Ik heb een naam.

SIMON: *(tot zichzelf)* Wist ik die maar. *(luid)* Hoe wil je het liefst genoemd worden?

SABINE: *(weer bij de deur, gepikeerd)* Met mijn naam!

SIMON: Heb je geen koosnaampje?

SABINE: Nee, ik heb geen koosnaampje. Ik heet Sabine. Gewoon Sabine. *(af)*

SIMON: Goed, Sabine. *(steunend)* Eindelijk! *(haalt uit de la een pak hagelslag)* Dat is in ieder geval iets. *(haalt uit de andere la een beha, bekijkt de cup-grootte)* Die kan alleen maar van Geertruida zijn. Wat een sloddervos was dat... die had nog nooit van orde gehoord. *(ontdekt in weer een andere la een nieuw, nog ingepakt overhemd)* Zie je wel. Ik wist wel, dat ik ergens nog een nieuw overhemd had liggen. *(legt het op tafel en zet de hagelslag ernaast)* Ik moet ook nog ergens beschuiten hebben... *(kijkt onder het bed, haalt daar een aangebroken rol beschuit onder vandaan)* Wat zei ik? *(er wordt gebeld, hij doet, alsof hij het niet heeft gehoord. Hij telt de beschuiten)* Een, twee drie... *(er wordt drie maal gebeld. Deze keer gaat hij naar rechts en opent de deur)*

FRITS: *(stapt resoluut en vlot naar binnen, in opperbeste stemming)*
Morgen!

SIMON: Ja, dat is goed. *(schuift hem weer naar de deur)* Kom morgen maar terug.

FRITS: Hé, behandel je zo een vriend?

SIMON: Jij bent geen vriend, jij bent een profiteur.

FRITS: *(totaal niet beledigd, grijnzend)* Heb je weer een nieuwe?

SIMON: *(gaat naar de deur links, die een beetje open staat, doet die dicht)* Dat gaat je niets aan. *(gaat weer de beschuiten tellen)* Een, twee, drie...

FRITS: *(aansporend)* Hoe ziet ze eruit? Vertel op!

SIMON: Ze ziet er helemaal niet uit. Tenminste niet voor jou. Één...

FRITS: Ze ziet er dus fantastisch uit... Wanneer kap je met haar?

SIMON: Nooit. En hoepel nu maar op!

FRITS: Krijg ik haar niet te zien?

SIMON: Waarom wel?

FRITS: Dan kan ik me er alvast op verheugen. Je weet het, jouw afgedankte vrouwen neem ik altijd van je over.

SIMON: Ergens moet jij een tik hebben. Normaal is het niet. Waarom zoek je zelf geen vrouw?

FRITS: *(met een zucht)* Jij hebt een veel betere smaak! Hoe zit het? Krijg ik haar nog te zien?

SIMON: Haal eerst maar eens eieren en ham.

FRITS: *(verbaasd)* Eieren en ham? *(grijnst)* Ze heeft jou zeker afgemat, hè?

SIMON: De eieren en de ham zijn voor haar. *(kijkt onder het matras, vindt daar een paar aan elkaar geniete bladen)* Kijk eens aan. Ik zoek dit document al drie dagen.

FRITS: Had mij maar gevraagd. Ik had het je zo kunnen vertellen.

SIMON: Heb jij het daar verstopt?

FRITS: Nee, je wou het pletten.

SIMON: Haal nou maar die eieren en die ham!

FRITS: Ik heb geen zin om uren lang in de rij te staan. Het is vandaag zaterdag...

SIMON: *(valt hem in de rede)* Ik weet zelf ook wel wat voor dag het vandaag is!

SABINE: *(steekt weer haar hoofd om de deur)* O, heb je bezoek? Ik ben zover. *(trekt de deur weer dicht)*

FRITS: *(kijkt verrukt naar de gesloten deur)* Wat een stuk. De mooiste, die je ooit hebt gehad.

SIMON: Haal je nu eindelijk eens een keer eieren?

FRITS: *(nog altijd verrukt)* Doe ik. En ook ham. Ik ben zo weer terug.

SIMON: Dat mag ik hopen!

FRITS: Binnen vijf minuten. *(snel rechts af)*

SIMON: *(kijkt naar het document in zijn handen)* Drie dagen heb ik naar dat verrekte ding gezocht... Dat is me nog nooit overkomen. Per slot van rekening heerst er bij mij orde. Volstreekte orde. Bij mij ligt alles op zijn plaats... *(er wordt gebeld)*

SIMON: Dat bestaat niet. Hij kan nu toch nog niet terug zijn? *(rechts af, opent de deur)*

KATJA: *(dochter van Simon, komt op, vlot gekleed in spijkerbroek. Een fel gekleurd hemd hangt daar los overheen en steekt onder haar spijkerjasje uit. Blijft nonchalant staan, kijkt haar vader onverdrotten aan)* Hoi!

SIMON: *(met stalen gezicht)* Hoi!

KATJA: Ken je me nog?

SIMON: Ik ken je nog.

KATJA: Mag ik binnenkomen?

SIMON: Je bent al binnen.

KATJA: Mag ik gaan zitten?

SIMON: Als je niet te lang blijft...

KATJA: Je bent niet bepaald vriendelijk.

SIMON: *(gaat naar de commode, rommelt daar tijdens de komende dialoog in, vindt een hoed, zet die op, komt een damesslip tegen, wil het in zijn zak stoppen, merkt dat hij alleen maar een boxershort aan heeft, gooit de slip terug en haalt een blik bonen uit de la)* Waarom zou ik vriendelijk moeten zijn?

KATJA: Per slot van rekening ben ik je dochter.

SIMON: Nee maar! Bij de scheiding drie jaar geleden had ik geen dochter. Alleen mijn vrouw had er een.

KATJA: Hallo zeg, dat kun je mij niet kwalijk nemen.

SIMON: Nee?

KATJA: Nee!

SIMON: Wat wil je? *(zet het blik bonen op het bureau naast de hagelslag)*

KATJA: *(wijst naar het bureau)* Gaaf, ik ben gek op bonen met hagelslag.

SIMON: *(pakt de bonen weg en doet die weer terug in de la)* Niks bonen met hagelslag.

KATJA: *(teleurgesteld)* Jammer. Wat krijgen we dan bij het ontbijt?

SIMON: Niets. Ik heb niets in huis.

KATJA: *(ziet de beschuiten, die Simon op de commode heeft gezet)*
Dan neem ik een beschuitje met hagelslag en een kop koffie.

SIMON: Ik heb geen koffie.

KATJA: Doe geen moeite. Ik blijf hier.

SIMON: Wat?

KATJA: Ik moet toch twee kilo afvallen

SIMON: En dat moet uitgerekend bij mij gebeuren?

KATJA: Waarom niet? *(kijkt rond)* Je hebt een leuke woning.

SIMON: Mooi, dan ga je nu maar weer terug naar je moeder en zegt tegen haar, dat ik een leuke woning heb.

KATJA: *(bekijkt Simon geamuseerd van top tot teen)* Wat zie je er grappig uit.

SIMON: Ben je helemaal hier naartoe gekomen om me dat te zeggen?

KATJA: Je ziet er echt grappig uit. Kleed je je niet verder aan?

SIMON: Dat is mijn zaak. *(gaat naar de keuken. Katja snel rechts af, komt met een koffer en een tas weer terug, zet die naast het bed. Simon komt met een paar sokken uit de keuken)*

KATJA: Sokken? Die is goed. Dan ben je van top tot teen aangekleed. Zo heb ik mij mijn pappa altijd voorgesteld.

SIMON: Niet zo brutaal, hè.

KATJA: *(gaat naar de open opkomst, werpt een blik in de keuken)* Hé, dat is de keuken.

SIMON: *(sarcastisch)* 't Is niet waar.

KATJA: *(verbaasd)* Bewaar jij je sokken in de keuken?

SIMON: *(gaat in een stoel zitten en begint zijn sokken aan te trekken)*
Waar anders?

KATJA: Ik had altijd gedacht dat sokken in een kast thuis hoorden.

SIMON: Mijn sokken bewaar ik altijd in de koelkast.

KATJA: *(opgewekt)* Tuurlijk. Dat zegt ma ook altijd: Kaas moet in de koelkast.

SIMON: *(ziet koffer en tas)* Wat moet dat?

KATJA: Wat?

SIMON: Dat!

KATJA: O, dat! Dat heeft niets te betekenen. Ik heb het hier neergezet, om dat ik hier in huis de weg nog niet weet.

SIMON: Wat? Geen sprake van! Je pakt je boel weer bij elkaar en verdwijnt.

KATJA: (*zuchtend*) Ik dacht echt dat ik bij je kon blijven, zonder jou op je plichten als vader te attenderen...

SIMON: Mijn plichten als vader zijn me ontnomen.

KATJA: Niemand kan jou je plichten als vader ontnemen. Je hebt nog altijd een morele verplichting.

SIMON: Ik heb de morele verplichting jou naar huis te sturen.

SABINE: (*van links, half aangekleed*) Hier ben ik al... (*stokt, staart Katja verbluft aan*) Was u daarnet niet een man?

KATJA: (*kwaad tegen Simon*) Wat heeft dat mens hier te zoeken?

SABINE: (*tegen Simon*) Gooi haar eruit, Simon! Ik eis van je, dat je haar onmiddellijk eruit gooit!

SIMON: (*wendt zich af*) O, laat me toch met rust. Alle twee.

SABINE: Je wilt haar er dus niet uitgooien?

KATJA: (*strijdlustig*) Ben je doof, trut? Je moet hem met rust laten.

SABINE: (*giftig tegen Simon*) Pluk jij je stoeipoesjes tegenwoordig ook al van de kleuterschool?

SIMON: Sabine, hou je mond!

SABINE: Dat is het toppunt! Eerst laat je mij door die snotneus beledigen, en dan moet ik ook nog mijn mond dichthouden.

KATJA: Hé, slettebak, maak dat je wegkomt, of ik maak gehakt van je!

SABINE: (*laatdunkend*) Ik vergrijp me niet aan een kind!

KATJA: (*gaat naar Simon, hangt om zijn nek, teatraal*) Hou me vast, geliefde, anders sta ik niet voor mezelf in. Je weet, dat ik op karate heb gezeten.

SIMON: (*schuift haar opzij*) Jullie kunnen me wat. Alle twee. (*gaat woedend naar de keuken*)

KATJA: Dat krijg je er nou van. Nu heb ik een hele dag nodig, om hem weer in een goed humeur te krijgen. (*gaat richting keuken, draait zich om*) Sodemieter nou maar op, Truus! Ik kom zo terug en als ik je hier nog zie, dan krijg je er van langs.

SABINE: (*kijkt haar met open mond wezenloos na*) Dit kan niet waar zijn! Dit kan gewoon niet waar zijn!

FRITS: (*rechts op. Heeft een tas van de supermarkt bij zich. Hij heeft haar laatste woorden gehoord*) Wat kan niet waar zijn? Dat Simon zit te liegen? Je kunt hem beter maar geloven. Simon liegt toch altijd.

SABINE: Wie ben jij? (*herkent hem*) O ja, je was daarnet ook al hier,

hè?

FRITS: *(naar het publiek)* Ze heeft me meteen herkend. Dat is een goed teken. *(tegen Sabine, stralend)* Ja, ik ben het. Ik ben een vriend van Simon.

SABINE: Als jij een vriend van die rotzak bent, kom dan maar niet te dicht bij mij in de buurt!

FRITS: *(schakelt meteen om)* Zoouou goed ben ik ook weer niet met hem bevriend. Vooral als het om vrouwen gaat. Daarover hebben we een levensgroot meningsverschil.

SABINE: *(twijfelend)* O ja?

FRITS: Reken maar. Kijk, hij wou voor jou bijvoorbeeld geen ontbijt maken, zoals het hoort...

SABINE: Spiegeleieren met ham en daarna een dubbele whisky.

FRITS: Precies! Ik denk daar anders over. Ik zei tegen hem: Je kan deze dame niet zomaar jouw slappe beschuiten opdringen. Zij krijgt spiegeleieren met ham.

SABINE: Je staat te liegen als een politicus zonder te blozen.

FRITS: *(gespeeld verontwaardigd)* Ik sta helemaal niet te liegen! *(haalt een doos eieren uit de tas en laat haar in de tas kijken)* Hier heb ik eieren en in de tas zit nog ham. Wat zeg je daarvan?

SABINE: *(perplex)* Heb je dat voor mij gedaan? Terwijl je me helemaal niet kent?

FRITS: Ja, dat heb ik. Ik heb je maar heel kort gezien en toen wist ik het al: Dat is ze.

SABINE: Wie?

FRITS: *(dwepend)* De vrouw van mijn dromen.

SABINE: *(kijkt om zich heen)* Waar?

FRITS: Jij! Jij bent het!

SABINE: Ik?

FRITS: Ja, jij. Een blik in die wonderschone ogen van je heeft me van mijn verstand beroofd.

SABINE: *(onderbreekt hem bezorgd)* Ik hoop, dat er nog wat over is.

FRITS: *(gaat onverminderd verder)* En die wonderschone mond heeft mijn bloed...

SABINE: *(onderbreekt hem)* Mond... honger. Ik heb honger, ontzettende honger.

FRITS: Geen probleem. Hier heb ik eieren en ham.

SABINE: Maar niet hier. *(zoekt op de grond naar de rest van haar kleren)*

FRITS: Natuurlijk niet hier, bij deze barbaar...

SABINE: *(heeft haar blouse gevonden, trekt deze aan, ontdekt haar schoenen, trekt die ook aan)* We gaan naar jouw huis.

FRITS: *(stralend)* Precies!

SABINE: *(zuchtend)* Daar was ik al bang voor.

FRITS: Wat zei je?

SABINE: Niets. Ik verheug me er op.

FRITS: *(naar het publiek, wrijft zich in de handen)* Ik ook... *(tegen Sabine)* Waar wachten we dan nog op?

SABINE: Ik zoek mijn jas in deze zwijnenstal.

FRITS: *(ontdekt een jas naast het bed)* Is dit 'm?

SABINE: Ja, dat is 'm. *(hangt de jas over haar arm en wijst met haar duim naar de keuken)* Weet je wel, dat die vriend van je kleine meisjes misbruikt?

FRITS: *(droog)* Nee toch?

SABINE: Dat meisje bij hem in de keuken is niet ouder dan achttien!

FRITS: *(verrast)* Wat?

SABINE: *(kwaad)* Ach, wat gaat mij dat aan! Kom, we gaan!

FRITS: *(snel)* Ik ben al weg. *(alle twee rechts af)*

KATJA: *(van achter, roept over haar schouder)* Je kunt komen, pa! Ze is weg!

SIMON: *(kwaad op)* Dat kan toch niet waar zijn? Ze gaat er vandoor zonder een woord te zeggen!

KATJA: Wat geeft het, pa? Wees blij, dat je van haar af bent. Zeg, wie was eigenlijk die man?

SIMON: Dat was mijn beste vriend! Niet te geloven. Dat moet mijn beste vriend voorstellen.

KATJA: Ik weet niet wat je hebt. Ik vind dat hij zich als een ware vriend heeft gedragen. Hij heeft jou toch maar mooi van haar verlost.

SIMON: Verlost... Zeg, wat voor toon is dat? Wie zegt dat ik van haar verlost wilde worden?

KATJA: Luister, zelfs een blinde kan zien dat zij totaal niet bij jou past.

SIMON: Dat kun jij niet beoordelen!

KATJA: Maar je moet het toch met me eens zijn. Anders had jij haar wel verteld wie ik ben.

SIMON: *(kwaad)* Ik denk er niet aan. Zij had ook kunnen vragen wie jij bent.

KATJA: Dat heeft ze niet gedaan. Ze nam onmiddellijk aan dat ik jouw minnares was.

SIMON: En daar heb jij nog een schepje bovenop gedaan.

KATJA: *(onschuldig)* Ik dacht je daar mee te helpen.

SIMON: Ik heb niet om jouw hulp gevraagd.

KATJA: Je moet het zo zien, pa: Ik zag mij genoodzaakt jou te helpen. Ze past gewoon niet bij ons...

SIMON: Ons?

KATJA: O, had ik dat nog niet gezegd? Ik blijf bij jou! *(pakt haar koffer*

en sleept die naar de kast)

SIMON: Dat... dat gaat niet! En ik wil het ook niet!

KATJA: *(zuchtend)* Moet ik het weer uitleggen? Jij hebt een kind op de wereld gezet...

SIMON: Daar heb ik de laatste drie jaar niets van gemerkt.

KATJA: Het spijt me dat ik niet eerder iets van me heb laten horen. Maar ik was nog een kind.

SIMON: Aha. En wat ben je nu?

KATJA: Nu ben ik volwassen. Had je dat nog niet gemerkt? *(gaat naar haar vader, kust hem op beide wangen)* Oké?

SIMON: *(drukt haar tegen zich aan, teder)* Oké. Maar je had inderdaad wel wat eerder...

KATJA: Ik weet het. Maar nu ben ik hier. En ik blijf hier.

SIMON: Maar dat gaat echt niet.

KATJA: Waarom niet?

SIMON: Ik heb geen plaats. Ik heb alleen deze kamer, de keuken en het bad. Waar moet jij dan slapen?

KATJA: Geen probleem, zeker weten. Ik heb een slaapzak bij me. Daarin slaap ik. Jij gebruikt gewoon het bed.

SIMON: Maar een meisje van jouw leeftijd heeft een eigen kamer nodig.

KATJA: Het gaat zo ook wel. Echt waar.

SIMON: En wat zegt je moeder hiervan? *(Katja haalt zwiingend haar schouders op)* Ze weet het dus niet.

KATJA: Ze zal wel iets vermoeden.

SIMON: O ja? Weet je wel dat ze mij met het theeservies heeft bekogeld?

KATJA: Dat zou ze nu nooit meer doen. Ze drinkt alleen nog maar koffie.

SIMON: *(droog)* Geen wonder. Op de dag van onze scheiding had ze geen theekopje meer over.

KATJA: Volgens mij heeft ze geen theekopjes meer gekocht, om niet in de verleiding te komen om er mee te gaan gooien.

SIMON: Dan gooit ze heus wel met koffiekopjes, reken maar. Kan ze intussen wel koffie zetten?

KATJA: O, die taak heb ik op mij genomen...

SIMON: Dat kan ze dus nog steeds niet... Mijn god, veertien jaar lang heeft die vrouw al haar kookrecepten op mij uitgeprobeerd.

KATJA: Op mij ook.

SIMON: Maar jij hebt haar beginperiode niet meegemaakt. Ik denk nog vol afschuw aan haar eerste maaltijd.

KATJA: Heb je die opgegeten?

SIMON: Nee, die heb ik uit het raam gegooid.

KATJA: En wanneer heb je het wel opgegeten?

SIMON: Toen het voor de tweede keer voor mijn neus stond.

KATJA: *(opent de kast, begint haar kleding op te bergen)* Dan heb jij je weerstand snel opgegeven.

SIMON: Wat moest ik anders? Ze had een wapen in de hand.

KATJA: En dat heb jij je laten welgevallen?

SIMON: Ze had het beste wapen, dat een vrouw in huis heeft. Ze was naakt!

KATJA: *(onderbreekt haar bezigheden, zacht)* Jij houdt nog steeds van mama, hè?

SIMON: *(iets te hard)* Ik heb van haar gehouden!

KATJA: En daar bleef het bij?

SIMON: Hoe kun je nou van een vrouw houden, die met serviesgoed naar je gooit. Er zat zelfs wel eens een mes tussen.

KATJA: Misschien heeft ze daar nu wel spijt van.

SIMON: Heeft ze dat tegen jou gezegd?

KATJA: Nee.

SIMON: Jouw moeder heeft nooit ergens spijt van. *(ziet dat Katja verder gaat met kleding opbergen)* Wat doe je daar? Ik zeg toch tegen je, dat je niet hier kunt blijven.

KATJA: Kom pa, stel je niet zo aan. Ik ben jouw dochter. Waarom zouden wij tweeën niet in een kamer kunnen slapen?

SIMON: Omdat... omdat... Het gaat gewoon niet en daarmee basta.

KATJA: O, je bedoelt, wanneer je damesbezoek hebt? Geen probleem, zeker weten. Echt niet. Dan ga ik uit, of ik blijf in de badkamer of in de keuken. Als het moet ga ik naast je sokken zitten in de koelkast.

SIMON: En hoe zit het met school?

KATJA: Ik ben klaar met school. Ik heb twee maanden geleden examen gedaan.

SIMON: Aha. En wat ben je nu van plan?

KATJA: Weet je wat? Jij bergt mijn kleren in de kast en ik zet koffie.

SIMON: Kun jij koffie zetten?

KATJA: Zeker weten.

SIMON: Zeg niet steeds zeker weten.

KATJA: Zeker we... Goed. Ik laat het wel achterwege. Maakt mij niets uit.

SIMON: Ik ben benieuwd.

KATJA: Goed. Ik zet nu koffie. *(achter af)*

SIMON: *(kijkt om zich heen, zoekt de telefoon)* Waar is verdorie die verrekte telefoon? *(op hetzelfde moment gaat de telefoon over. Hij luistert, ontdekt een kabel op de grond, volgt deze op handen en voeten tot aan de telefoon onder het overhemd)* Hallo? *(zijn gezicht vertrekt een ogenblik)* Wie? Ben jij het? Wie zoek je? Je dochter? Nee,

het is mijn dochter niet meer. Het gerechtshof heeft mij ieder contact met haar verboden, omdat jij mij als een barbaar hebt afgeschilderd... Wat? Was dat niet jouw schuld? Mijn schuld soms? Heb ik jou met serviesgoed bekogeld? Ja, Katja is bij mij... *(aapt haar na)* Goddank... Kun jij nu ook al niet op je dochter passen? Nee, ik kan haar hier niet bij me houden, omdat ik maar een kamer heb. Ik stuur haar weer terug! *(knalt de hoorn op de haak)* Ook dat nog! *(zoekt zijn broek, vindt die na een tijdje, haalt een notitieboekje uit zijn zak, zoekt een telefoonnummer een begint een nummer te draaien)* Ik heb acuut een verstandige vrouw nodig waar ik mee kan praten. En de enige verstandige vrouw die ik ken is Carola... *(geeft zijn stem een andere klank, dieper, vleier, zijn telefoonstem, die hij altijd opzet wanneer hij een vrouw aan de lijn heeft)* Hallo, Carola, heb ik je uit bed gebeld? O, je bent al heel lang wakker? Is ook zo, jij bent een ochtendmens...

KATJA: *(komt stilletjes van achteren, gaat naast hem staan)* Hoeveel lepels koffie neem jij altijd per kop?

SIMON: *(dekt snel met zijn hand de hoorn af)* Ben je gek? Zie je niet dat ik aan het telefoneren ben?

KATJA: *(onschuldig)* Maar ik wilde alleen maar weten, hoeveel koffie je gebruikt? Ik wil niets verkeerd doen.

SIMON: Een volle lepel per kop, ja?

KATJA: Natuurlijk. Zeker... *(onderbreekt zich zelf)* Was ik bijna vergeten. Ik zeg het niet. *(gaat naar achteren)*

SIMON: *(haalt zijn hand van de hoorn, snel)* Nee, hier is niemand. Ik had het tegen de kat. Niet tegen die van mij, nee... Tegen die van de burens. Die komt af en toe langs...

KATJA: *(was bij de deur blijven staan, komt terug, luid)* En hoeveel water? Miauuwww!

SIMON: *(dekt weer snel de hoorn af)* Nu is het genoeg!

KATJA: *(huilerig)* Maar ik wil alleen maar mijn best doen. Echt waar!

SIMON: *(slaat wanhopig zijn ogen ten hemel, beklemtoont elk woord)* Een kop water op een kop koffie. En voor elke kop een volle lepel koffie. Duidelijk?

KATJA: *(weer met normale stem)* Oké. Duidelijk. Zeker we... Ik bedoel, duidelijk. *(draait zich om)*

SIMON: *(gooit haar een kledingstuk achterna)* Nee, Carola, ik zit je niet te verneuken! Echt niet! Het is zo... Carola, luister nou... Luister nou... Carola! Carola! Ca...

KATJA: *(grijnzend, met een gebaar van victorie af)*

SIMON: *(staart naar de hoorn)* Opgehangen... gewoon opgehangen. Die zie ik nooit meer terug. Weet jij wat je gedaan hebt? *(draait zich om)* Katja! Katja! Kom onmiddellijk hier!

KATJA: *(met onschuldige oogopslag op)* Ja, papa?

SIMON: *(woedend)* Weet jij wat je zojuist gedaan hebt?

KATJA: Ik heb koffie gezet, papa.

SIMON: Jij hebt je met mijn telefoongesprek bemoeid en nu is ze weg.

KATJA: Natuurlijk is ze weg. Je hebt opgehangen.

SIMON: *(gepikeerd)* Nee, zij heeft opgehangen, omdat ze dacht, dat ik een vrouw...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto